

34. møde.

Fredag den 4. december kl. 11.

Formanden: Medlemmer af folketinget K. Axel Nielsen, Poul Dalsåger, Thomas Høve, Hans Hækkerup, Kampmann og Ivar Nørsgaard har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af borgerlig straffelov. (Åger) og forslag til lov om ændring af lov om aftaler og andre retshandler på formuerettens område.

Medlemmer af folketinget Lene Bro, Karen Dahlerup Andersen, Grete Hækkerup, K. J. Mortensen, Helge Nielsen og Kjeld Olesen har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om adoption.

Udvalget angående forslag til lov om ændring af ligningsloven har afgivet betænkning over nævnte lovforslag. Eksemplarer vil blive omdelt.

Indfødsretsudvalget har afgivet betænkning over forslag til lov om indfødsrets meddelelse. Eksemplarer vil blive omdelt.

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Ordføreren for forslagsstillerne (K. Axel Nielsen): Herved tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om aftaler og andre retshandler på formuerettens område og

forslag til lov om ændring af borgerlig straffelov. (Åger).

Siden vi fik aftaleloven i 1917, har samfundet på mange områder forandret sig i betydelig grad. Med de stigende pengeindkomster er vareomsætningen kolossalt forøget. I årene efter anden verdenskrig har især handelen med varige forbrugsgoder haft et så betydeligt omfang, at den må karakteriseres som tidstypisk.

Denne udvikling har medført, at den bestemmelse i aftaleloven, § 31, der i 1917 var tænkt som en beskyttelse for den svagere part i den daglige handel, ikke længere er tilstrækkelig.

Når der handles med varige forbrugsgoder som f. eks. motorkøretøjer, radio- og fjernsynsapparater, de såkaldte hårde hvidevarer og landbrugs- og haveredskaber, er køberen ofte nødt til at stole på sælgerens specialviden. Dette gælder naturligvis i særlig grad, når der handles med brugte varer, hvor køberen oven i købet ofte hører til samfundets økonomisk svageste stillede.

Når sælgeren falder for fristelsen til at udnytte sin særlige viden over for en godtroende køber, kan denne risikere betydelige tab, i værste fald økonomisk ruin. Fogedretten kan utvivlsomt belyse dette med eksempler.

Pengemarkedet er i moderne tid også en farlig slagmark, hvor den mere kyndige kan udnytte sin viden til at skaffe sig urimelige gevinster på de mindre kyndiges bekostning.

Det samme gælder formentlig boligmarkedet, og andre områder kan anføres.

I debatten om behovet for gennem ændring af lovgivningen at yde forbrugerne en større beskyttelse har det været anført, at der burde indføres en „fortrydelsesparagraf“, der giver køberen mulighed for inden for en vis kort frist at træde tilbage fra en ellers bindende retshandel, navnlig når det drejer sig om „dørsalg“, der erfaringsmæssigt frembyder den største risiko for godtroende forbrugere. Det har også været anført, at en beskyttelse over for agenter, der får folk til at tegne servicekontrakter af forskellig slags, er påkrævet, og at forsikringsaftaleloven burde udvides til at omfatte disse forhold.

Efter at næringsloven ved de i 1966 gennemførte ændringer har forbudt al anden form for dørsalg end salg af bøger, er de værste risici formentlig fjernet. Men i øvrigt bør indskrænkninger i handelen af den nævnte art, altså også indskrænkninger, der forbyder henvendelse på forbrugernes bopæle for at tegne servicekontrakter, gennemføres ved ændring af næringsloven.

For at forstærke den beskyttelse af den svagere part i omsætningen, som man i 1917 forudsatte at § 31 skulle yde, og for at give

[K. Axel Nielsen.]

denne bestemmelse et indhold, der stemmer med forholdene, som de er i dag, foreslås paragraffens ordlyd ændret som anført.

Med hensyn til det samtidig hermed fremsatte forslag til ændring af straffelovens § 282 skal jeg blot bemærke, at det bør være strafbart at udnytte en andens mangel på viden om forholdene på et bestemt område.

Ordføreren for forslagsstillerne (Lene Bro): Herved tillader jeg mig at fremsætte forslag til lov om ændring af lov om adoption.

Forslaget indeholder ændringer, der uden egentlig indbyrdes forbindelse tilsigter at afhjælpe, hvad jeg vil karakterisere som konstaterede mangler ved den gældende lov.

For det første foreslås det, at der gives myndige personer og ikke som nu personer over 25 år tilladelse til at adoptere. Det forudsættes, som det også fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at bestemmelsen administreres således, at adoptionsbevilling kun i undtagelsestilfælde meddeles personer under den hidtil gældende aldersgrænse, f. eks. hvor et ægtepar, hvis ene part er under 25 år, ønsker at adoptere en søsters, respektive svigerindes, barn.

For det andet foreslås den indtil 1956 gældende adgang for faderen til et uden for ægteskab født barn at adoptere barnet genindført, idet der har vist sig et praktisk behov for denne adgang.

For det tredje begrænser ændringsforslaget adgangen for barnets forældre til at tilbagekalde et meddelt samtykke til adoption, når barnet har været i adoptantens varetægt og der derved er opstået en følelsesmæssig binding mellem barnet og adoptanten. Begrundelsen er, at en afvejning af hensynet til forældrene på den ene side og barnet og adoptanten på den anden side må føre til, at den eller de, der har afgivet samtykke til adoption og derefter ladet barnet være i adoptantens nærhed i så lang tid — efter forslaget 12 måneder — at der er opstået et gensidigt afhængighedsforhold, må affinde sig med, at samtykket erklæres for endeligt.

Endelig stilles der forslag om, at adoptionsbevilling bør kunne meddeles uden samtykke fra forældrene, når disse i 2 år har vist mangel på interesse for barnets velfærd. Bestemmelsen tilsigter at hjælpe de så-

kaldte „glemte børn“ til at få en tilværelse i et almindeligt hjem fremfor at skulle tilbringe flere år i en børneinstitution.

Jeg anbefaler lovforslaget til folketingets velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ophævelse af lov nr. 454 af 14. august 1946 om foranstaltninger til sikring af Limfjordstangerne, Thyborøn havn og Thyborøn kanal.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 19) findes i tidenden sp. 1695).

Der var stillet følgende ændringsforslag:

Af *ministeren for offentlige arbejder*:

Til lovforslagets titel.

Titlen affattes således:

„*Forslag til lov om ophævelse af lov om foranstaltninger til sikring af Limfjordstangerne, Thyborøn havn og Thyborøn kanal.*“

Bemærkninger.

Ændringen er af redaktionel karakter.

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Ændringsforslaget angående titlen af *ministeren for offentlige arbejder* (se foran) vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 104 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om skattemæssige afskrivninger m. v. [af Sigsgaard og Kjær Rasmussen].

(Lovforslaget (nr. 69) findes i tillæg A. sp. 1487, fremsættelsen i tidenden sp. 1419).